

РЕШЕНИЕ

№ 142

София, 05.01.2018

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Пето отделение, в съдебно заседание на двадесет и пети октомври две хиляди и седемнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ДОНКА ЧАКЪРОВА
ЧЛЕНОВЕ: ИЛИАНА СЛАВОВСКА
ЕМИЛ ДИМИТРОВ

при секретар Валерия Георгиева Георгиева и с участието
на прокурора Нели Христозова изслуша докладваното
от съдията ИЛИАНА СЛАВОВСКА
по адм. дело № 5916/2016.

Производството е по реда на чл. 208 -228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационна жалба, подадена от Й. А. Н., подадена чрез процесуалния му представител срещу решение № 385 от 25.02.2016 г., постановено по административно дело № 3571/2015 г. от Административен съд Варна в частта му, с която е отхвърлено оспорването на решение № 365004-25-1/13.11.2015 г. на Директора на Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи - Варна, с което е отказан достъп до искана от него обществена информация и е осъден да заплати направените деловодни разноски. По наведени доводи за неправилност на решението, като постановено при неправилно приложение на закона се иска отмяната му и постановяване на ново по съществото на спора, с което оспореният административен акт бъде отменен.

Ответникът по касационната жалба – Директорът на Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи (ОДМВР) - Варна не взема становище по основателността на същата.

Прокурорът от Върховната административна прокуратура дава мотивирано заключение за неоснователност на касационната жалба.

Върховният административен съд (ВАС), състав на Пето отделение при извършената служебно проверка на атакуваното решение по реда на чл. 218, ал. 2 АПК и предвид наведените в касационната жалба доводи, приема за установено следното:

С обжалваното решение първоинстанционният съд отхвърля жалбата на Н. против отказа на Директора на ОДМВР Варна да му предостави исканата със заявление 812104-79/26.10.2015 г., адресирано до Министъра на вътрешните работи обществена информация – трите имена на лицата, които са били ръководител на отделите/секторите „Пътна полиция“ или техните еквивалентни структури в ОДМВР за периода 2000-2015 г. за ОДМВР -гр.Варна, в която част заявлението е препратено по компетентност на ОДМВР Варна с писмо рег. № 8121р-38543/29.10.2015 г. на Директора на дирекция „Правно-нормативна дейност“ –МВР. С посоченото писмо са дадени указания, че

доколкото исканата информация се съхранява и обработва в съответните ОДМВР следва да е налице отделно произнасяне от всяко от тях на територията на страната при оценка за квалифициране на исканата информация като такава по смисъла на чл. 2 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ) и съответно като такава по Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

В оспорения пред АС Варна административен акт е прието, че исканата информация не попада в категорията обществена информация по смисъла на чл. 2 ЗДОИ, а освен това в случая ЗДОИ е неприложим доколкото същата касае лични данни по смисъла на ЗЗЛД. В обжалваното пред настоящия състав решение първоинстанционния съд безкритично приема, че този извод в оспорената заповед е правилен, а съгласно разпоредбата на чл. 2, ал. 4 ЗДОИ достъпът до лични данни е извън обхвата на този закон.

Решението е неправилно.

В случая исканата информация не касае предоставяне на лични данни по смисъла на § 1, т. 2 от ДР ЗДОИ, а предоставяне на информация за лицата, които са били публични личности по силата на заеманата от тях длъжност – ръководители на звено „Пътна полиция“ в съответната областна дирекция на МВР и в частност в ОДМВР Варна за периода 2000 -2015 г.

Без съмнение исканата информация е обществена такава по смисъла на чл. 2, ал. 1 ЗДОИ доколкото е свързана с обществения живот в Република България и дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. За пълнота на изложението следва да бъде посочено, че към момента на постановяване на съдебното решение – 25.02.2016 г. нормата на чл. 2, ал. 4 ЗДОИ на която се позовава съдът не съдържа разпоредба относно достъпа до лични данни, а единствено задължава задължените субекти да съхраняват информацията по чл. 2, ал. 3 ЗДОИ и в електронен вид.

Имената на лицата, които упражняват властнически правомощия и издават актове в качеството си на държавен орган, каквито са и лицата, оглавявали структурите на „Пътна полиция“ в ОДМВР, вкл. и тази във Варна, представлява официална обществена информация, която се събира, създава и съхранява по повод дейността на държавните органи и на техните администрации и достъпа до тази информация е свободен съгласно разпоредбата на чл. 13, ал. 1 от ЗДОИ, с изключение на предвидените в ал. 2 случаи. В подкрепа на това становище е и практиката на Европейския съд по правата на човека - решение от 08.11.2016 г., MAGYAR HELSINKI VIZOTTSBG против Унгария, жалба № 18030/11.

Като приема обратното АС Варна постановява незаконосъобразен акт, който следва да бъде отменен, при което следва да бъде постановено ново решение по съществуващото на спора, с което оспореното пред първоинстанционния съд решение № 3650004-25-1/13.11.2015 г. на Директора на ОДМВР Варна бъде отменено като незаконосъобразно, а преписката върната на органа за ново произнасяне при съобразяване на дадените указания.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, Върховният административен съд, Пето отделение

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 385 от 25.02.2016 г., постановено по административно дело № 3571/2015г. от Административен съд Варна и **ПОСТАНОВЯВА:**

ОТМЕНЯ решение № 365004-25-1/13.11.2015 г. на Директора на Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи – Варна, като незаконосъобразно.
Изпраща делото като преписка на Директора на Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи – Варна за ново произнасяне, съобразно дадените указания.
Решението е окончателно.